

BİLGİ KARŞITLIĞININ İLETİŞİM SÜREÇLERİNE ETKİSİ**THE EFFECT OF INFORMATION OPPOSITION ON COMMUNICATION PROCESSES****Prof. Dr. Sedat CERECİ**

Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, İletişim Fakültesi
Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Orcid Id: 0000-0002-3762- 6483,
Hatay, Türkiye

Doç. Dr. Hasan ÇİFTÇİ

Harran Üniversitesi Pazarlama ve Reklamcılık Bölümü Halkla İlişkiler ve Tanıtım
Programı, Orcid Id: 0000-0001-5595-5726 Şanlıurfa/Türkiye

ÖZET

İletişim, doğal bir insani dürtü olarak her insanı harekete geçiren yaşamsal bir eylemdir ve hiç ayırım tanımadan toplumsal yapıdaki her birey için geçerlidir. Her birey, doğal olarak kendi çevresel koşullara, eğitim durumuna, toplumsal konumuna göre iletişim kurmaktadır. Toplumsal yapıda alt tabakalardan birini oluşturan cahiller de, insan olmalarından kaynaklanan nedenlerle iletişim kurmakta ve diğer insanlardan oluşan bir doku içinde yaşamaktadır. Ancak cahillerin iletişimi, diğer insanlardan farklı olarak, daha basit düzeyde ve sık sık çatışmalarla sonuçlanmaktadır. Bu çalışmada, cahilliğin anatomisinden yola çıkılarak cahillerin yapısı ele alınmış, düşünsel ve dilsel yetersizlikleri değerlendirilmiş, cahillerin eziklik ve kibirlerinden kaynaklanan yersiz konuşmalara dayanan iletişim “kibirli gürültü” olarak vurgulanmıştır. Aslında pek çok toplumda bir miktar veya çok fazla bulunan cahil insanların “kibirli gürültü” olarak nitelenen iletişim eylemleri, literatürde zayıf kalmış, çok fazla çalışılmamıştır. Oysa son yüzyılda dünyanın büyük bölümünde artan cehalet ve bundan kaynaklanan sorunlar, dünya için de büyük sorunların temelini oluşturmaktadır. Çoğunlukla eğitimden çok maddi çıkarları önemseyen, bedevi geleneklerle yaşayan toplumlarda artarak büyüyen cahil kitlelerin iletişim eylemleri veya iletişimsizliği, toplumların geri kalmasının da başlıca nedenlerinden biridir. Cahillere yakıştırılan “kibirli gürültü” kavramının ve cahillerin olumsuzlukla sonuçlanan iletişimlerinin toplumların gelişimine engel olmaması için, resmi kurumlar, özel girişimler, toplum önderleri ve diğer unsurlarla birlikte topyekûn bir girişim gerekmektedir.

Anahtar Sözcükler: İletişim, Bilgi, Kibir, Gürültü.

ABSTRACT

Communication is a vital act that drives every human being, a natural human instinct, and applies to every individual in the social structure without discrimination. Every individual naturally communicates according to their environmental conditions, educational background, and social position. The ignorant, who constitute a lower social class, communicate for reasons stemming from their humanity and live within a fabric of other people. However, the communication of the ignorant, unlike that of others, is simpler and frequently results in conflict. This study examines the structure of the ignorant based on the anatomy of ignorance, assesses their intellectual and linguistic deficiencies, and emphasizes the "arrogant noise" that ignorant people use to communicate, often based on inappropriate speech stemming from their inferiority and arrogance. In fact, the communicative actions of ignorant people, which are characterized as "arrogant noise," and which are often found in large or small numbers in many societies, have remained scarce in the literature and have not been extensively studied. However, the increasing ignorance in much of the world over the last century and the problems resulting from it constitute the basis of major global problems. In societies that prioritize material gain over education and live by Bedouin traditions, the increasingly ignorant masses' communication, or lack thereof, is one of the primary causes of societies' backwardness. A concerted effort is needed, involving public institutions, private initiatives, community leaders, and other elements, to ensure that the "arrogant noise" attributed to the ignorant and their negative communication do not hinder societal development.

Keywords: Communication, Information, Arrogance, Noisy

GİRİŞ

İnsan için doğal bir ihtiyaç olan iletişim, herkesin karakterine ve birikimine göre farklı biçimlerde gerçekleşmekte ve farklı iletişim ortamlarına tanık olunmaktadır. Bu çalışmada, toplumsal yapıda özellikle vurgulanan cahil insanların iletişim ortamları, iletişim gündemleri ele alınmakta; cahil insanların karakterine bağlı olarak ortaya çıkan eylemlerin niteliği tartışılmaktadır. Milan Kundera'nın ve Faust'un cahillik kavramıyla ilgili tanımlarından yola çıkılarak, bir cahil profili tanımlanmaya çalışılmıştır. Toplumsal yapıda ve literatürde negatif karşılığı olan kavramların yakıştırıldığı cahil insanların, iletişim becerisi ve gündemleri değerlendirilerek, cehaletin toplumsal dayanışmaya, birliğe, kalkınmaya etkileri açıklanmaya çalışılmaktadır. Cehalet, en klasik anlamıyla, bilgiye ve öğrenmeye karşı olmak ve yaşamını

yobazca yaklaşımlarla sürdürmek anlamına gelmektedir (Kubsch, 2003: 29). Araştırma, cahilliğin anatomisini ortaya koymayı deneyerek konuyu açıklamaya çalışmakta ve cahillerin karakterinden yola çıkarak onların yaşamdaki konumlarını ve iletişim eylemlerini değerlendirmektedir. Çalışma kapsamında, cahil insanların kibirle özdeşleştirilmesi, kibirli insanların iletişim eylemlerinin gürültü olarak değerlendirilmesi de dikkate alınmakta ve tartışılmaktadır. Cahil insanların sahip olduğu olumsuz özellikler de çalışmada irdelenirken, cahillerdeki yetersizlik ve yanlışların, onların iletişim eylemlerini ve ortamlarını nasıl etkilediği de tartışılmıştır. Bu bağlamda, cahil insanların suça eğilimi de suç işleme potansiyelleri de söz konusu edilmiştir. Cahil kavramı, dar anlamıyla okumaz yazmaz insanları nitelemekte kullanılırken, pek çok toplumda olumsuz özelliklere sahip insanları nitelemek için de kullanılmaktadır. Milan Kundera da cahil kavramını Die Unwissenheit adlı romanında, hiçbir şeyi olmamak olarak değil, bilgiyle ilgisi olmamak olarak tanımlamaktadır (Kundera, 2001: 44). “Cahil” diye nitelenen bir takım olumsuz özelliklere sahip insanların iletişim eylemlerinde de sorunlar yaşanmakta, cahil insanların iletişim ortamları, sahip oldukları kibir duygusundan da hareketle “kibirli gürültü” olarak adlandırılmaktadır (Arneitz, 2017: 114). Bilgisizlik, doğal olarak kibir duygusunu da beraberinde getirmekte, her şeyi bildiğini düşünen cahil insanlar derin bir kibir duygusuna da kapılmaktadır.

İnsanın temel ihtiyacı olan iletişim, farklı ortamlarda farklı formlarda kendini göstermektedir. Eğitimli, görgülü insanlar arasında gerçekleşen iletişim eylemleri, beynini kullanmamakta ısrar eden cahiller arasında daha farklı formda belirmektedir (Heiden, 2009: 234). Cahil insanlar, zihinsel kapasitelerinin yetersizliği ve anlama engelleri nedeniyle daha çok güdüsel basit konuları konuşmakta, insanların cinsiyetleri, medeni durumları, çocukları, yiyip içtikleri gibi konuları tartışmaktadır. Kısıtlı sözcüklerle anlaşıp en basit konuları konuşan cahil insanların iletişim eylemleri, “Kibirli Gürültü” diye anılmaktadır (Rabie, 2022: 4). Toplumsal yapıda saygın statüye ve önemli sosyal rollere sahip insanların iletişim ortamlarındaki konular ve atmosfer, cahil insanların iletişim ortamlarında gündeme gelmemekte; nitelikli konular, cahil insanların beyinlerini zorladığı için konuşulmamaktadır (Cvetko, 2019: 83). Cahil insanlar iletişim kurmak için çoğunlukla, beyin yorgunluğuna neden olmayan güncel konuları tercih ederek, değersiz konularla zaman geçirmektedir.

Doğaları gereği bilgiye ve öğrenmeye karşı olan cahil insanlar, yaşamlarını ve dünyalarını da bilgisizlik üzerine kurarak, bilgi yoksunluğuyla kendilerini iyi hissetmeye çalışmaktadır. Bilgi karışıklığı ve bilgisizlik, her konuda olduğu gibi iletişim eylemlerine de yansıyan cahiller, iletişim eylemlerinde bilgi alışverişinden çok, yüksek sesle boş sözler söyleyerek hareket

etmektedir (Davies, 2021: 12401). Cahillikten dolayı iletileri daha önceki deneyim ve birikimleriyle anlamlandıramayan iletişim tarafları, yalnızca boşa konuşmuş olarak ortamdan ayrılmaktadır.

İlk insanlardan bu yana görülen cahillik ve bilgi karşıtı cahil insanlar, ilk çağlarda da sorunlara neden olurken, modern çağlarda daha fazla sorun çıkarmakta, toplumsal dinamiklerin ve yaşamın akışına engel olmaktadır (Heidbrink, 2010: 21). Cahiller, bilgisiz oldukları halde biliyormuş gibi davranarak her işe karışmakta ve işleyişi engellemektedirler. Bilip bilmeden de sürekli konuşarak, gereksiz bir gürültüye neden olmaktadırlar. Bilmeden konuşmalarına rağmen kendilerinin dinlendiğini sanan cahiller, bilenleri de yok sayarak bir başka soruna neden olmaktadır (Friedrich, 2020). Bilgi yoksunu olan cahiller, bilgiyle başlayan bilgiyle gelişen iletişim eylemlerine de uzak kalmakta, iletişimi, bildiklerini sandıkları sözleri, bağırıp çağırarak ortamda söylemek olarak anlamaktadır.

“Latince *communicare* = sth. paylaşmak, iletişim kurmak, iki veya daha fazla kişi arasındaki karşılıklı mesaj alışverişini ifade eden iletişim sürecindeki iletiler, karmaşık bir sözlü ve/veya sözlü paket olabildiği gibi çeşitli türlerde sözsüz mesajlar da olabilmektedir. Olgusal bilgi ve endişelerin iletilmesi sadece içerik düzeyinde değil, aynı zamanda – bilinçli ya da bilinçsiz olarak – ihtiyaçlar, duygular ve tutumlar, benzer biçimde kasıtlı olarak veya istemeden, muhatabın ihtiyaçları, duyguları ve tutumlarını da kapsamaktadır” (Schaar, 2023: 172). Her durumda, bilmekten kaynaklanan bilinç ve bilgi, iletişim eylemlerinin temel unsurlarını oluşturmaktadır. Bilmek, bilişmek, bilgi, bilinç ve bilmeye dayalı tüm kavram ve pratikler, cahillerin karşı olduğu gerçeklerdir.

Cahil insanlar çoğu zaman, yasaları ve kuralları bilmediklerini söyleyerek kendilerini savunurken; pek çok ahlaksızlığı ve normların ihlalini de görmezden gelmektedir. Cahil insanlar, bilgi yetersizliğinin yanı sıra görgüsüzlük ve deneyim yoksunluğu nedeniyle de çok sayıda olumsuz özelliğe sahip olmaktadır (Alter vd., 2007: 859). Empati yoksunluğu, anlayışsızlık, bencillik ve kibir olumsuz özelliklerin ilk sıralarındadır. Cahil insanlar çoğu zaman, gerçeklerden uzakta, söylentilerle kurdukları hayal dünyalarındaki durumlarla ilgilenmekte, gerçek olayları görmezden gelmekte, diğer insanların haklarına ve düşüncelerine de saygı duymamaktadır (Burckhardt, 1973: 68). Bu da cahil insanlarla iletişimi zorlaştırmakta, bazen daha derin sorunlara yol açmaktadır.

Kibir duygusu çoğunlukla cahillikle birlikte ortaya çıkarken, cahillerin kendilerini herkesten farklı görmeleri, kendilerini herkesten üstün sanmaları ve bundan kaynaklanan kibir, doğrudan iletişim eylemlerini biçimlendirmektedir (Tanesini, 2020: 19). İlk insanlardan bu yana yaşanan öğrenme ve bilme, insanların çoğu tarafından benimsenirken, bazı insanlar öğrenme ve bilmeye kaşı gelmişler, öğrenmek ve bilmek istememişlerdir. Çünkü öğrenmek ve bilmek eylemleri, belirli bir beyin zahmeti ve gücü gerektirmektedir. Kendini zorlamak istemeyen, beynini yormak istemeyen insanlar, istençli olarak öğrenmemişler, bilmemişler ve cehalet yolunu seçmişlerdir (Mayer, 1984: 429). Cehalet, insanların düşünme, sorgulama, denetleme eylemlerini de engellediğinden, cahil insanlar sadece bağırıp çağırarak, yüksek sesle tartışarak iletişim kurmuşlar, çoğunlukla da anlaşılamamışlardır. Yüksek sesle tartışmaya bir de cehaletten kaynaklanan kibir eklenince, ortaya kibirli gürültü çıkmıştır (Arneitz, 2017: 88). Cahil insanların başlıca özelliklerinden biri olan ve kendini ayrıcalıklı insan sanmaktan kaynaklanan kibir, iletişim eylemlerini de engelleyen, sorunlara yol açan, hatta iletişimi çıkmaza sürükleyen duygudur.

Cahilliğin Niteliği

İlk bakışta, cehalet temel bir pedagojik nitelik gibi görünmemektedir. Ancak gerçekte cahillik, doğrudan pedagojiyle ilgili bir kavramdır (Treml, 1994: 535). Holly Smith, öznel deontolojik teorilerin - ahlaki görevlerimizin durumumuz hakkındaki inançlarımıza duyarlı olduğunu savunanlar - harekete geçmeden önce daha fazla bilgi toplamamız gerekip gerekmediğini doğru bir şekilde belirleyemeyeceğini iddia etmekle birlikte, insanın tüm alanlarda bilgiye ihtiyacı olduğu gerçeğini de yadsımamaktadır (Lee-Stronach, 2020: 217). Bilgi, bilmeyi isteyen ve yaşamı bilinç temeli üzerine kurmak isteyen insanların temel yaşam materyallerinden biridir. Ancak bilmeyi ve bilgiyi reddeden cahiller, yaşamlarını anlamsızlık ve temelsizlik üzerine kurmaktadır.

Aristoteles'e göre, bilgi değişkendir, zaman içinde değişebilir ve bilgi toplum tarafından inşa edilen bir gerçekliktir. Bilginin oluşması için mutlaka görüşmeler, tartışmalar ve uzlaşma gerekmektedir (Meier-Oeser, 2001: 6). Söz konusu görüşme, tartışma ve uzlaşmaya cahiller katılmamakta ve dolayısıyla bilgidan uzak kalmaktadırlar. Bilgidan ve bilmekten uzaklaşma, cahil insanların kişisel tercihleridir. Bilgi ve bilinç, sosyolojik bir gerçeklik olarak ortaya çıkarken, cahillik de yine sosyal yapının bir uzantısı olarak kendini göstermektedir (Abbott, 27). Ancak cahiller, bilgiye ve bilince yaklaşmamak için, kendilerini sosyal yapıdan da dışlamaktadır.

Bilmek aynı zamanda sosyal yapının bir parçası olmak anlamına gelmektedir. Yapıyı, kuralları, yaşam inceliklerini, akışı, algoritmayı bilen ve sosyolojinin bilgisine sahip insanlar, sosyal yapıyla bütünleşmektedir. Ancak bilmeye ve bilgiye karşı olanlar, sosyal yapının dışında kalmakta, yaşamlarını güçlüklerle sürdürmektedir (Welan, 2006: 7). Bu da cahilliğin, sosyal yapının hem içinde ancak hem de kıyısında bir yapı parçası olduğunu göstermektedir.

Bilginin işe yarar hale gelmesi ve onun bir değer kazanmasının tek yolu, bilginin aktarılmasıdır. Bilginin aktarımı da iletişim anlamına gelmektedir. Bilgi ancak iletişimin iletisi olduğunda anlam ve değer kazanmaktadır (Wagner, 2000: 66). Cahillik, bilmeyi ve bilgiyi reddeden bir yaklaşım olmasından dolayı, anlamdan ve değerden de uzak kalmaktadır.

Cahilliğin Anatomisi

Sinizmle de özdeşleşen cahillik, bilgiyi radikal biçimde reddetmek ve bilginin değerine inanmamak anlamına da gelmektedir. Bilinç kaybı ölçüsünde bilginin de kayıp olduğuna inanan cahiller, bilgi yoksunu bir yaşam kurarak, bilgiyi reddeden bir dünyada yaşamayı tercih etmektedir. Cahillik, bilgisizlikten önce, bilgiyi reddetmekle açıklanan bir kavram olmuştur (Burke, 2024: 29). Bilgiyi reddederek başlayan cahillik, bilgi yoksunu bir dünyada gelişen sığ bir yaşamın içindeki kör gibi ilerlemektir.

Okumuş yazmışlıktan çok, bir tür bilinçsizliğe vurgu yapan “cahil” kavramı, görgüsüz, saygısız, bencil, önyargılı karakterleri tanımlamak için kullanılan ifadedir. Kendini bilmeyen insanlara da cahil dendiği gibi, hadsiz, utanmaz, küstah insanlar da cahil sıfatıyla nitelenmektedir. Cahillik, okuma yazma bilmemekten çok, uygarlaşamayan, insancıl öğretileri benimseyemeyen kişiler için kullanılan aşağılama sözüne dönüşmüştür (Müllers, 2020: 74). Türk Dil Kurumu sözlüğünde ise cahil anlamı “*öğrenim görmemiş, okumamış*” şeklinde tanımlanmaktadır (TDK, 2025). Sözlük anlamından taşıp, olumsuzluk içeren bir sıfata dönüşen kavram, hemen her kültürde uysallaşamayan, kaba davranan insanları niteleyen bir sıfat olmuştur.

Cehalet olgusu, Platon'un ilk diyaloglarından beri Yunan felsefesinde bir sorun olmuştur. Cehalet bilincinin önemi ünlü Delphi Kahini tarafından örneklendirilmiştir: Sokrates'i tüm insanların en bilgisi olarak kabul etmiştir çünkü o, 'hiçbir şey bilmediğimi biliyorum' demiştir. Hiçbir şey bilmediğini bilmek bilgelik sayılırken, çok şey bildiğini sanıp hiçbir şey bilmemek de cahillik sayılmıştır (Faber vd., 2019: 18). Bilgiyi ve bilmeyi reddetmek cahilliğin özü olarak nitelenirken, bilgiye ve bilenlere düşmanlık da cahilliğin ilkelerinden biri olarak görülmüştür

(Fricker, 2023: 77). Cahil insanlar en çok, kibir duygularından kaynaklanan tepkilerle bilgiye ve bilenlere karşı gelmişlerdir.

Cahillik, öğrenmeyi ve bilmeyi istememekle başlamaktadır. Önemli ölçüde beyin çabası ve düşünme eylemi, kendini yormak istemeyen, kolaycı, kibirli insanlara ağır bir yük gibi gelirken, bu insanlar en basit bilgileri ve görgüleri bile edinmekten kaçınıp, cansız varlıklar gibi edilgen ve boş bir yaşamı seçmektedirler. Tarihteki bazı dini kurumlar, kutsal metinleri öğrenmeden, bilmeden tanrıya yaklaşılamayacağını vurgulamasına rağmen, bazı insanlar ısrarla öğrenmeyi ve bilmeyi reddetmişlerdir (Kabisch, 2019: 167). Çoğunlukla, yanlış da olsa atalarının birikimini sözlü kültürle birbirlerine taşıyan cahil insanlar, doğruya karşı cephe almışlar ve cahil kalmakta direnç göstermişlerdir.

Yazar Milan Kundera, Cehalet (Die Unwissenheit) adlı romanında, cahilliği yabancılaşmak, kendine ve çevresine yabancı olmak olarak ele almış, yabancılaşmanın da bir tür cehalet olduğunu vurgulamıştır (Kundera, 2020: 93). Cahillik, bilgisiz ve görgüsüz olmak kadar, dünyaya ilgisiz, dikkatsiz ve yabancı olmak anlamına da gelmektedir. Bazı düşünürlere göre de, cahilliğin tarihi bilgiden daha eskidir ve cahillik bilgiden daha büyük yer kaplamaktadır. Bir bilgiye ulaşp onu öğreninceye kadar geçen zamanda cahillik, çok daha hızlı yol kat etmektedir (Zwierlein, 40). Bu nedenle tarihin büyük bölümü cahillik ve cahillerin egemenliğiyle geçmiştir.

Faust, bilgi arayışı içindeyken hiçbir şey bilmediğini ifade ederken, De Docta Ignorantia'nın yazarı Kuesli Nikolaus da, insanın bilgiyi arzu ettiği ve merak ettiği sürece öğrenebileceğini vurgulamıştır (Zell, 2002: 33). Aslında bilgisi olmayan insan bilgisizliğini fark etmekte ve bilgiyi talep etmektedir. Ancak bilgiyi bir yük olarak gören cahiller, bilgiyi ve bilmeyi reddederek yükten kurtulmaya çalışmaktadır.

Yaşam çoğunlukla yaşlı kuşakların genç kuşaklara aktardığı kültürel birikimle öğrenilirken, yaşlı kuşakların birikiminin yetersiz kaldığı durumda yeni bilgilerin öğrenilmesi ve bilince yerleşmesiyle telafi edilmektedir (Dunkl ve Koch, 2022: 91). Atalarından sözlü kültürle öğrendikleri bilgileri yeterli gören ve daha fazla bilgiye ve görgüye ihtiyaç duymayan insanlar, yaşam boyunca cahil olarak kalmayı tercih etmektedir. Cahillik, onlar için bir biçem olup, bilginin ve bilmenin aşağılandığı çağ dışı bir yaklaşıma dönüşmektedir.

Sahip oldukları ve yaşadıkları her şeyden şikâyet eden cahil insanlar, eksikleri tamamlamak ve yanlışları düzeltmek için de hiçbir çaba göstermemektedir. Bilgi ve görgüden

yoksun oldukları için konuşmayı beceremeyen cahil insanlar, dinlemekten ve anlamaktan da uzak kalmaktadır. Bu nedenle sıklıkla diğer insanlarla sorun yaşamaktadırlar (Butler, 2024). Her eylemin ve gelişmenin bilgiye dayandığı bir çağda, ısrarla bilgiye ve bilmeye karşı çıkan insanlar, çağa da karşı çıkmış olmakla birlikte, cahillerin bir özelliği olarak bu direnç onları rahatsız etmemektedir.

Cahiller için gereksiz bir yük olan bilgi, onların ulaşmak istemedikleri bir fazlalıktır. Cahil insanlar, bilginin yokluğundan ve öğrenme isteksizliğinden kaynaklanan başıboşluktan, bilgiçlikten ve kibirden de hoşnutturlar (Eröss, 2009: 383). Bilmemek kadar görmezden gelmeyi de kapsayan cahillik, gereksiz bir özgüvenin de kaynağıdır. Her şeyi bildiğini sanan cahil insanlar, her ortamda konuşmaktan ve yorum yapmaktan kaçınmamaktadır (Hänel, 2024: 105). Kibirlerinden kaynaklanan büyüklenme duygusuyla da, bilen kişilere saygı duymadan konuşabilmektedirler.

Cahil insanlar, bilgisizlik ve görgüsüzlükten dolayı yaşamsal sosyal roller üstlenmedikleri için, sorumsuz, rahat ve mutlu hissetmektedir. Bilgisizlik ve görgüsüzlük, yaşamın ağır yükünden sıyrılma anlamında cahil insanlara iyi gelmektedir (Strohbusch, 2023). Bu bağlamda cahil insanlar, yaşamda daha fazla sorumluluk almamak ve yüklerden kurtulmak için cahilliğin devamında ısrar etmektedir.

Cahillerin İletişim Eylemleri

Her insan, hatta her canlı gibi, cahil insanlar da iletişim eylemine ihtiyaç duymakta, iletişim kurmaya çalışmaktadır; ancak cahillerin iletişim eylemleri, iletişim teknikleri ve dilleri diğer insanlardan ayrılmaktadır. Bilgi ve bilme karşıtı olan cahil insanların iletişim eylemleri, daha çok anlamsız sözlerin yüksek sesle aktarılması şeklinde gerçekleşmektedir. İletişim bilimciler, iletişimin benzer bilgi ve görgüye sahip insanlar arasında daha olumlu geçtiğini belirtirken, bilgi ve görgü açısından denklik bulunmayan insanlar arasında sorunlar yaşandığını vurgulamaktadır (Ruddat, 2021: 43). Cahil insanlar, bilgiye ve akılcılığa dayanmayan iletişim eylemlerinde, yüksek sesle ve anlamsızca konuşarak veya bağırarak kendilerini ifade etmektedir.

Alman Polis Örgütü'ne göre, her insanda az veya çok suç işleme potansiyeli varken, cahil insanlar arasında suç işleme potansiyeli ve suç pratiği artmaktadır (Dienstbühl, 2020: 7). Suç işleme eğilimi, bilgisizlikle ve bilgi karşıtlığıyla doğrudan ilintili bir eylemdir. 20. Yüzyılın başlarında yazılan bir kitapta, insan bedeninin ve zihninin sürekli değişim halinde olduğu ve gelişime açık olduğu, bu nedenle insanın sürekli öğrenerek geliştiği kaydedilmiştir (Harvey,

2918: 32). Ancak bu gelişme, bilgiye ve bilmeye karşı olan ve hiçbir zaman bilmemeyi ilke edinmiş cahil insanları kapsamamaktadır.

Cahil insanlar, hukukun ne anlama geldiğini bilmezken, suçun da insana yakışmayan ve insana zarar veren eylem olduğunun farkına varamamaktadır. Bu nedenle suç işlemekten veya suça ortak olmaktan kaçınmamaktadırlar. Bu yaklaşım onların, yaşama ve insana yaklaşımlarını da belirlemekte ve onları pozitif yaklaşımlardan uzaklaştırmaktadır (Schellenberg, 2024: 47). Cahil insanların bilgisizliği ve negatif yaklaşımları, onları doğru ve olumlu iletişim ortamlarından da uzaklaştırmakta, çeşitli sorunlara neden olmaktadır.

İletişimi, çember halinde konumlanmış insanların dansına benzeten Arthur Schnitzler, dans etmek için de birtakım kuralları ve dans adabını da bilmek gerektiğini vurgulamaktadır (Schnitzler, 2011: 244). Bu bağlamda bilgi olmadan iletişim kurmak da olası görünmemektedir. Bilgiden yoksun olan cahillerin iletişim kurması ise, yalnızca anlamsız sözler ve boş konuşmalardan oluşan gürültü olarak ortaya çıkmaktadır.

Bilginin reddedildiği ve bilmeyi istememe temeline dayalı cahillik, birtakım akıldışı ve amaçsız eylemleri de beraberinde getirmektedir. Herhangi bir rasyonel hedefi ve algoritması bulunmayan cahil iletişimlileri, genellikle gürültüyle konuşarak ve amaçsızca sözler söyleyerek tatmin olma temeline dayanmaktadır (Goswami vd., 2018: 5). Cahiller de insan olarak iletişim ihtiyacı duymakta, ancak iletişim kurmalarına yetecek bilgileri ve merakları olmadığı için yalnızca boş sözleri bağırarak dile getirmektedirler.

Cahil insan, iradesi sınırlanmış insandır ve karakterinde de eylemlerinde de sorunlar bulunmaktadır. İradesi sınırlanmış insanlar, pek çok negatif özeliğe sahip olurken, iletişim kurmakta da sorunlar yaşarlar (Ricca, 2014: 133). Ancak suç işlemekten saha önemlisi, cahil insanların iletişim kurmakta yaşadığı sorunlar ve iletişim ortamlarının, standart insan profiline göre yetersizliği ve verimsizliğidir (Brill, 2000: 106). Cahil insanlar, bilgi ve deneyim yetersizliği nedeniyle toplumsal yapıya karışmakta ve iletişim ortamlarına girmekte de zorlanmaktadır. İletişim kurmak istediklerinde de, ancak basit konuları yüksek sesle konuşarak sorun yaşamaktadırlar.

Cahil insanlarla iletişim kurmanın zorluğu deyişlere de yansımış, çoğunlukla Aşık Veysel'e atfedilen ancak farklı kaynaklarda başka ozanların da söylemiş olduğu bilgisinin bulunduğu "cahille sohbeti kestim" sözü de cahil insanlarla iletişim kurmanın zorluğunu dile getirmektedir. Rûmî'ye göre de, cahil cehaletini kabul etmez ve bir de kibirlenir (Kayabaşı,

2023). Cahil insanlardaki akıl yürütememe, kontrolsüz konuşma, psikomotor sistemlerinin doğru çalışamaması iletişim sorunlarına yol açmaktadır. Görgü ve bilgi yoksunluğu, iletişim için gereken girişim ve eylem aşamalarını engellemektedir (Bajohr, 2021: 34). Bu durumda cahil insanlar, bilgisizce kibirlenip gürültülü konuşmaktan öteye gidememektedir.

Cahiller bir araya geldiklerinde, bilgisizliklerinin farkında olarak, birbirleriyle anlaşmak için bağırarak konuşmakta ve tartışmaktadırlar. Yüksek sesle konuşma ve tartışma da doğal olarak gürültüye neden olmaktadır. Cahilliğin yersiz özgüveni ve kibriyle oluşan sesli iletişim de kibirli gürültünün temelini oluşturmaktadır (Glaser, 2019: 170). Cahil insanların iletişim ortamlarında oluşan kibirli gürültü, bir bakıma onların karakteridir ve cahilliğin niteliğini de göstermektedir.

İletişim, karakter kadar kültürden de etkilenen eylemdir. Gelişmiş kültürlerde yaşayan insanlar, gelişmiş bir dille konuşup, kendilerini anlatmak ve karşıdakini anlamak için her türlü teknik ve aracı kullanmaktadır. Gelişmiş kültürle beslenmiş ve yetişmiş insanların temel amacı, iletişim süreci sonunda anlaşmaktır (Dannhorn, 2021: 255). Gelişmiş toplumlarda cahillik sorununun çözülmüş olmasından dolayı daha fazla olumlu iletişim süreçleri görülürken, geri kalmış, yabanıl toplumlarda cahilliğin neden olduğu sorunlu iletişim eylemlerine ve kirliliğe gürültüye sıklıkla rastlamak olasıdır.

Günümüzdeki teknolojik ilerlemeler, kültür ve enformasyonun birbirinden ayrılmaz bir bütün haline gelmesine yol açmıştır. Bu durumda kültür, endüstriyel bir meta konumuna indirgenirken medya ise bu endüstrinin temel taşıyıcı aracı olarak işlev görmektedir (Güneş, 1996). Süreç içerisinde, merkezde konumlanan ülkeler medya vasıtasıyla kendi kültürel değerlerini küresel ölçekte yaygınlaştırmakta ve bu durum kaçınılmaz olarak **kültürel anlamda bir enformasyon dengesizliğine** neden olmaktadır. Söz konusu dengesizlik, medyanın kontrolünü elinde bulunduran aktörlerin kültürel değerlerinin küresel ölçekte hegemonik bir yayılım göstermesiyle sonuçlanmaktadır. Kellner'a (1991, s. 79) göre, Batılı yaşam tarzları ve tüketim odaklı değerler, başta reklamlar olmak üzere kitle iletişim araçları aracılığıyla kitlesel bir şekilde dayatılmakta; bireylerin buradaki rol modelleri, yaşam biçimlerini ve tüketim alışkanlıklarını benimsemeleri amaçlanmaktadır. Teknolojik gelişmelerle güçlenen kitle iletişim araçları, modern kültürel üretimin ve kitle kültürünün ana taşıyıcıları haline gelmiştir. İşte bu tek yönlü ve istila edici kültürel akış, bireyleri kendi özgün kültürel kodlarından ve eleştirel analiz yapma olanağından uzaklaştırarak, **pasif birer alıcı konumuna düşürmekte ve nihayetinde kültürel bir cahilliğin yaygınlaşmasına zemin**

hazırlamaktadır. Bu cahillik durumu ile artık bireylerin kendi kültürlerine dair derinlemesine bir bilgiden yoksun kalmalarının yanı sıra, maruz kaldıkları kültürel mesajları sorgulama ve çözümleme kapasitelerinin de zayıflaması anlamına geldiği görülmektedir.

Cahiller, bilgisizlikten veya bilgi karışıklığından kaynaklanan cahillikleriyle iletişim ortamına girerken, irrasyonel yaklaşımlarından ve bilgisizlikten kaynaklanan cesaretlerinden dolayı yalan söylemeye de tevessül etmekte ve hatta süreçten haklı çıkmak için, sözlü ve fiziksel şiddete başvurmaktan da kaçınmamaktadırlar (Alempaki vd., 2023: 97). Cahillerin iletişim eylemleri bir bakıma, bilgi ve görgüden yoksun, gürültülü bir şiddete dönüşmektedir.

İnsan türünün bireyleri olmaları nedeniyle, cahiller de iletişime gerek duymakta, ancak yöntem ve dillerle farklılaşmaktadır. Cahil insanlar, bilgi ve görgü yoksunluğundan kaynaklanan nedenlerle kendilerini büyük, diğer insanları küçük görmekte ve kibirlenmektedirler. Bu duygu da doğrudan onların iletişim eylemlerini etkilemektedir (Risch, 2024: 6). Hem cahil hem de kibirli olan insanlar, bir yandan bilgisizlikten kaynaklanan eziklikle, bir yandan da kibirden kaynaklanan cesaretle bağırarak konuşmakta ve iletişim ortamlarını gürültüye dönüştürmektedirler.

İletişim eylemi, ilk insanlardan bu yana devam eden ve sonlanması söz konusu olmayan tek eylemdir. İnsanın, yaşamak için gerekli birincil fiziksel ihtiyaçlarının hemen ardından gelen iletişim, yeni tekniklerle ve dillerle devam etmektedir. İletişimin, ilk örneklerinden beri değişmeyen unsurlarından biri de, iletişim eyleminin biçimi ve bilgidir (Nennen, 2017: 131). Bilgi, iletişim eyleminde iletiyi oluşturan materyaldir ve anlamın da temelini oluşturmaktadır. Bilginin olmadığı iletişim eylemleri soruna dönüşmektedir.

“Bilgi, toplumsal olarak dolayımlanan anlamı temsil etmektedir. Gündelik yaşamın temel bilgisinden alışılmış ve tortulaşmış bilgilere ve sembolik nesneleştirmelere kadar uzanmaktadır. Anlam esasen beden aracılığıyla ve bilgi olarak nesneleştirmeler yoluyla iletildiği için, daha kesin olarak iletişimden veya iletişimsel eylemden bahsedebilmektedir”. Bu anlamda bilgi, iletişimin temel nesnesidir (Knoblauch, 2016: 55). Ancak cahiller açısından bilgi söz konusu olmadığı için, onların eylemlerine de iletişim demek tartışmalıdır.

İletişim gürültüsü, zaten iletişimin etkinliğini azaltan, iletişim eylemini olumsuz sonuçlara götüren unsurdur. İletişim kuranların, bilgisizce ve kibirli biçimde bağırarak konuştuğu düşünüldüğünde, olumsuz sonuç doğrudan sorun olarak ortaya çıkmaktadır Cahillik,

kibir ve gürültüden öte, toplumsal sorunların da kökenini oluşturmaktadır (Oliinyk ve., 2020: 13). Cahillerin iletişim eylemleri, gürültülü sorunların başlangıç noktası olarak görünmektedir.

Bir iletişim sürecinde, iletişim kuranların sosyal konumları ve rolleri de süreci etkilemektedir. Cahil insanlar, sosyal yapıda önemli konumlar ve yaşamsal roller üstlenmedikleri için, iletişim süreçlerinde de olumlu eylemlere rastlanmamaktadır (Linke ve Schröter, 2017: 15). Toplumsal yapı gibi iletişim süreçlerinin temelinde de bilgi ve bilmek eylemi vardır. Bilgiye ve bilmeye karşı olanların, olumlu sonuçlarla sonuçlanan iletişim kurmaları olası görünmemektedir.

Antik Yunan düşünürlerinden bu yana, rasyonel bilgilerin ve eylemlerin yaşama değeri kattığı, işleri kolaylaştırdığı, kişiler arasında uzlaşma sağladığı dile getirilmektedir. Bu bağlamda akılcılık ve akılcı davranışlar, insanları olumlu sonuçlara götüren, yapıcı eylemlerdir. Kuşkusuz ki akılcı düşünce ve eylemler, bilgiye dayanmaktadır (Watzlawick vd., 2017: 23). Bilgisiz ve hatta bilgiye karşı olan cahillerin, rasyonel düşünüp davranmadıkları için iletişim eylemlerinin olumlu sonuçlanma olasılığı çok düşük görünmektedir.

Bilimi temel alan ülkelerde yapılan bilimsel çalışmalar da, iletişim ve bilginin yakın ilgisi olduğunu, bilmeden iletişim kurulamayacağını, ancak bilenlerin sorunsuz iletişim kurabileceğini ortaya koymaktadır (Lukman, 2010: 108). Bilgi, iletişimin temel unsurudur ve anlam bilgi ile oluşmaktadır. İletişim sürecindeki verici, bilgiyle anlatmak istediğini aktarmakta, alıcı da bilgi birikimiyle vericinin iletişimini anlamaktadır (Elstermann, 1991: 287). Bilgiye ve bilmeye karşı olan cahillerin iletişim eylemlerinde bilgiye dayalı ileti söz konusu olmadığı için, aslında iletişimden de söz edilmesi olası değildir.

Cahillerin çok rahat ve mutlu yaşadıkları görüşü yaygın olmakla birlikte, cahil insanların büyük travmalar yaşadıkları daha büyük bir gerçektir (Nijenhuis, 2023: 646). Cehaletten kaynaklanan eziklik duygusu ve diğer insanları küçümsemekten kaynaklanan kibir, cahillerin yaşadığı travmaların birincil nedenleridir. Travmalı bir kişilikle iletişim kurmak da, tartışmadan, bağırıktan, öfkelenmekten ve gürültüden öteye gidememektedir. Cahil insanlar, yaşadıkları sorunları, iletişim aksaklıklarını yaşamın normali olarak kabul etseler de, bu sorundan kendileri de toplum da zarar görmektedir (Endriss, 2015: 134). Uygar ve yapıcı iletişim ortamları yerine kirli gürültülerin bulunduğu bir toplumun, uzun süre barış içinde yaşaması olası görünmemektedir.

SONUÇ

İletişim, her insanın doğal ihtiyacıken, kültür ve karakterle de biçimlenmektedir. Bilgi ve görgü sahibi insanlar, uysal ve insancıl bir dil kullanarak iletişim kurarken, cahil insanlar bilgisizliklerinden kaynaklanan yersiz özgüven ve aşağılayıcı kibir duygusuyla daha kaba ve incitici diller kullanmakta ve konuşurken de bağırarak konuşmaktadır. Bu bilgi ve görgü farkı, kendini farklı iletişim ortamları şeklinde göstermekte ve birisi uysal ve insancıl, diğeri yabanıl ve kaba olmak üzere iki ayrı biçim ortaya çıkmaktadır.

Cahil olmak, bireyin kendi seçtiği, beynini yormak istemediği için öğrenmekten ve bilmekten kaçınarak sığındığı, hatta bilgiye ve bilmeye karşı geldiği bir tercihtir. Cahiller, öğrenme, bilme, görgü gibi unsurlardan uzakta kendilerini mutlu hissetmektedir. Çünkü yaşama ve diğer insanlara karşı herhangi bir sorumluluk hissetmemekte ve cehaletten kaynaklanan özgüvenle istedikleri gibi yaşayabilmektedirler. Yine hiçbir şey bilmemekten kaynaklanan ezikliğin neden olduğu yüksek kibir de, cahillerin cesaretini arttırmaktadır. Bilmeye ve bilgiye karşı olmaları, cahil insanlarda özgün bir farklılık olarak da algılanmaktadır.

Cahillik, bireysel olmaktan çok toplumsal bir sorun olarak karşımıza çıkmaktadır. Çok sayıda cahilin bulunduğu bir toplumda iletişim eylemleri de kirli gürültüye, yani soruna dönüşmekte, bu da toplumsal barışı ve birliği etkilemektedir. Aslında cehaletin de temel çözüm yollarından biri olan iletişim, doğru biçimde uygulanması için çocuk yaşlarda öğretilmeli ve kültür içine yerleştirilerek yaygınlaştırılmalıdır. Aksi halde sık sık kibirli gürültülerle yaşayan sorunlu bir toplum ortaya çıkacaktır.

Okumuş yazmışlıktan öte bir kavram olan cahillik, daha çok bilgisizliği ve görgüsüzlüğü de kapsarken, uygarlıktan payını almamış insanların iletişim ortamları da yabanıl, ürkütücü bir ortamdan öte gidememektedir. Dili doğru kullanamamanın eksikliğinin yanı sıra, saygıyı ve hoşgörüyü de ihmal eden cahil insanlar, kendi aralarında ancak bağırarak, öfkeyle tartışarak, karşısındakileri aşağılayarak iletişim kurmaktadır. Bu da kibirli bir gürültü ortamı demektir. Bilgi yoksunu olmaktan kaynaklanan yersiz cesaret ve özgüvenle rasyonaliteden uzak kalan ve bu nedenle iletişim kurmayı da beceremeyen cahiller, ancak yüksek sesle, anlamsız sözler söyleyerek iletişim ihtiyaçlarını giderdiklerine inanmaktadır.

Doğru ve olumlu iletişim süreçleri yaşayarak uygar ve gelişmiş bir topluma dönüşmek için, cahilliğin ortadan kaldırılması, gürültülü iletişim ortamları yerine bilgiye ve saygıya dayalı iletişim ortamlarının oluşması gerekmektedir. Bunun için de, doğumundan başlayarak her

çocuğun, yalnızca okuma yazma ile değil, uygar bir insan için gerekli tüm bilgi ve görgülerle donatılması gerekmektedir. Uygarlığın temeli olan iletişim eylemi, bilgiyle yol alan ve olumlu sonuçlara ulaşan bir eylemdir.

KAYNAKÇA

Abbott, A. (2020). Varianten der Unwissenheit. Diaphanes, Ed. David Gugerli, Michael Hagner, Philipp Sarasin, Jakob Tanner, Universität, s. 15-33.

Alempaki, D. ve Burdea, V. ve Read, D. (2023). Deceptive Communication: Direct Lies vs. Ignorance, Partial-Truth and Silence. Yayınlanmamış Bitirme Tezi, Ludwig-Maximilians-Universität München, https://rationality-and-competition.de/wp-content/uploads/discussion_paper/444.pdf.

Alter, A. L. ve Kernochan, J. ve Darley, J. M. (2007). Morality Influences How People Apply the Ignorance of the Law Defense. Law & Society Review, 41 (4): 819-864.

Arneitz, E. G. (2017). Die Geheime Macht der Kommunikation. Vienna: Eigenverlag.

Bajohr, H. (2021). Negative Anthropologie. Begriffe, Spielarten, Gegenstände. Negative Anthropologie. Ideengeschichte und Systematik einer unausgeschöpften Denkfigur, Ed. Hannes Bajohr & Sebastian Edinger, Berlin: De Gruyter.

Brill, A. (2000). Paradoxe Kommunikation im Netz: Zwischen Virtueller Gemeinschaft, Cyberspace und Virtuellen Gruppen Virtuelle Gruppen, Ed. Thiedeke, U., Wiesbaden: VS Verlag für Sozialwissenschaften, s. 94-112.

Burckhardt, J. (1973). «Der Mann ohne Eigenschaften» von Robert Musil oder das Wagnis der Selbstverwirklichung. Bern: Francke Verlag.

Burke, P. (2024). Die Kürzeste Weltgeschichte der Unwissenheit. München: Finanzbuch Verlag, ein Imprint der Münchner Verlagsgruppe GmbH.

Butler, S. (2024). The Truest Characters of Ignorance are Vanity, and Pride and Arrogance. <https://www.forbes.com/quotes/8328/>, 05.07.2024.

Cvetko, N. (2019). Herausfordernde Kommunikation im Umgang mit schwierigen GesprächspartnerInnen im Krankenhaus. Yayınlanmamış Master Tezi, Grades eines Master of Science im Rahmen des Universitätslehrganges für Lehrende der Gesundheits- und Krankenpflege.

Dannhorn, M. (2021). Identität und Kommunikation europäischer Avantgarden Vasilij Kandinskij als Galionsfigur des Sturmkreises. Europäische Avantgarden um 1900, Ed. Jurij Lileev, Yvonne Pörzgen, Mario Zanucchi, Munich: Brill | Fink Verlag, s. 239-261.

Davies, A. (2021). Communicating in Contextual Ignorance. Synthese, 199 (2), (5-6): 12385-12405.

Dunkl, S. ve Koch, S. (2022). Lernen – von der Wissensvermittlung zum Lernmanagement. Stuttgart: Georg Thieme Verlag KG.

Dienstbühl, D. (2020). Verstörende Menschenbilder. Deutsche Polizei, 07: 7-13.

Elstermann, M. (1991). Kommunikation und Wissen Annäherungen an ein Interdisziplinäres Forschungsgebiet. Berlin: Akademie-Verlag.

Endriss, L. (2015). Ignoranzfallen am Arbeitsplatz Subtile seelische Gewalt aufdecken - Betroffene stabilisieren. Wiesbaden: Springer Gabler Wiesbaden, s. 129-137.

Eröss, V. G. (2009). Ignoranz, die Wissen erzeugt „Spezifiziertes Nichtwissen“ und Wissensersatzmechanismen im Spiegel des ungarischen Gesundheits- und Schulwesens. Soziale Welt, 60: 371- 387.

Faber, M. ve Frick, M. ve Zahrnt, D. (2019). Ignorance. Mapping the Interplay between Nature & Economy – Concepts for a sustainable future TIME – Concept, 4: 1-28.

Fricker, M. (2023). Epistemische Ungerechtigkeit: Macht und die Ethik des Wissens. Munich: C. H. Beck.

Friedrich, J. P. (2020). Die Evolution, die Viren, Gott. Christ in Der Gegenwart, <https://www.herder.de/cig/cig-ausgaben/archiv/2020/19-2020/die-evolution-die-viren-gott/>, 05.08.2024.

Glaser, C. (2019). Appell an die Ignoranz. Wiesbaden: Springer Gabler.

Goswami, K. ve Romero, I. ve White, A. G. (2018). Communicating via Ignorance. Quantum Physics, 5: 1-6.

Güneş, S. (1996). Medya ve Kültür. Ankara: Vadi Yayınları.

Hänel, H. C. (2024). Epistemische Ignoranz und Unwissenheit. Epistemische Ungerechtigkeiten, Berlin: De Gruyter.

Harvey, W. (1928). An Anatomical Study of the Movement of The Heart and Blood in Animals. Illinois: Thomas Books.

Heidbrink, L. (2010). Nichtwissen und Verantwortung Zum Umgang mit unbeabsichtigten Nebenfolgen. Essen: CRR (Center for Responsibility Research) Kulturwissenschaftliches Institut.

Heiden, G. (2009). Gespräche in einer Krise. Umeå University Department of Language Studies.

Kabisch, S. (2019). Gott und Mensch in Szene gesetzt Idiota de mente und De visione Dei als zwei der philosophischen Inszenierungen des Nikolaus von Kues. Nijmegen: Radboud Universiteit Nijmegen.

Kayabaşı, D. (2023). Cahille Sohbeti Kestim. Manşet, <https://www.marasmanset.com/cahille-sohbeti-kestim>, 04.07.2024.

Kellnerr, D. (1991). Reklam ve Tüketim Kültürü. (Kaplan, Y. Der. ve Çev.), Enformasyon Devrimi Efsanesi: Modernleşme Kuram ve Uygulamalarının Eleştirisi, Kayseri: Rey Yayıncılık, 75-91.

Knoblauch, H. (2016). Körper, wissen und kommunikation. Paragrana, 25 (1): 49-60.

Kubsch, R. (2003). Über Belehrte Unwissenheit Nikolaus von Kues: Mitbegründer der modernen Wissenschaft. Professorenforum-Journal, 4 (2): 29-32.

Kundera, M. (2020). Die Unwissenheit Roman. Frankfurt: Frankfurt am Main Fischer-Taschenbuch-Verl.

Lee-Stronach, C. (2020). The Problem of Ignorance. *Ethics*, 130 (2). 211-227.

Linke, A. ve Schröter, J. (2017). Sprache in Beziehungen – Beziehungen in Sprache Überlegungen zur Konstitution eines linguistischen Forschungsfeldes. *Sprache und Beziehung*, Ed. Angelika Linke & Juliane Schröter, Berlin: De Gruyter, s. 1-32.

Lukman, A. (2010). Die Anwendung von Kommunikationsregeln in partnerschaftlichen Alltagssituationen: Eine empirische Untersuchung. <https://core.ac.uk/download/pdf/11592284.pdf>, 06.08.2024.

Mayer, W. V. (1984). The Arrogance of Ignorance—Ignoring the Ubiquitous. *American Zoologist*, 24: 423-431.

Meier-Oeser, S. (2001). Unwissenheit. *Historisches Wörterbuch der Philosophie*, 11: 341-348.

Müllers, L. (2020). Der Mensch zwischen Angst und Freiheit. Yayınlanmamış Bitirme Tezi, Der Mensch zwischen Angst und Freiheit Analyse eines ambivalenten Diskurses.

Nennen, H. U. (2017). Technik und Kommunikation. Denver: OpenEdition Books.

Nijenhuis, E. R. S. (2023). Nijenhuis: The Trinity of Trauma: Ignorance, Fragility, and Control. *Journal of Solution Focused Practices*, 7 (1): 645-648.

Oliinyk, G. ve Bigunova, N. ve Selivanova, O. (2020). Communication Noise as a Discourse Component. *Wisdom*, 14 (1): 6-18.

Rabie, M. (2022). Ignorance and Arrogance. https://www.researchgate.net/publication/363887475_Ignorance_and_Arrogance, 04.07.2024.

Ricca, M. (2014). Ignorance crimes. Migration, Intercultural Translation and Categorisation of Crime. 8 (2): 128-139.

Risch, M. (2024). Vertrauen als Kitt unserer Gesellschaft. Meinung, 15 März 2024, <https://www.tiefsinn.org/wp-content/uploads/2024/03/Beitrag-Vertrauen-15.03.2024.pdf>.

Ruddat, M. (2012). Ein alternativer Ansatz zur Kommunikation von Unsicherheit. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Institut für Sozialwissenschaften Abt. für Technik- und Umweltsoziologie Prof. Dr. Dr.h.c. O. Renn Universität Stuttgart.

Schaar, P. (2023). Diagnose Digital-Desaster Ist das Gesundheitswesen noch zu retten? Stuttgart: Hirzel Verlag.

Schellenberg, B. (2024). Und Hasskriminalität Politisch Motivierte Kriminalität. Erfurt: Bündnis 90/Die Grünen.

Schnitzler, A. (2011). Reigen. Wien: Wiener Verlag.

Strohbusch, L. (2023). Fünf erstaunliche Fakten über intelligente Menschen – gehören Sie dazu? <https://www.merkur.de/leben/karriere/intelligente-menschen-fun-facts-iq-intelligenz-fakten-ueber-zr-92315830.html>, 06.07.2024.

Tanesini, A. (2020). Ignorance, arrogance, and privilege. *Vice Epistemology*, Ed. James Kidd, Heather Battaly, Quassim Cassam, New York, NY: Routledge, s. 53-68.

Türk Dil Kurumu. (2025). Türk Dil Kurumu Sözlükleri. <https://sozluk.gov.tr/>

Treml, A. K. (1994). Über die Unwissenheit - In: *Zeitschrift für Pädagogik*, 40: 4: 529-537.

Wagner, R. (2000). *Die Kommunikation von Wissen Wissensmanagement im Konzern. Schriften zur Unternehmensentwicklung*. Wiesbaden: Deutscher Universitäts-Verlag GmbH.

Watzlawick, P. ve Beavin, J. H. ve Jackson, D. D. (2017). *Menschliche Kommunikation Formen, Störungen, Paradoxien*. Bern: Hogrefe Verlag.

Welan, M. (2006). *Unwissenheit als Grund von Freiheit und Toleranz*. Yayınlanmamış Bitirme Tezi, Wien: Department für Wirtschafts- und Sozialwissenschaften Universität für Bodenkultur Wien.

Zell, T. (2002). *Der Wissensbegriff in De docta ignorantia (Die belehrte Unwissenheit)* von Nikolaus von Kues. München: Grin Verlag.

Zwierlein, C. (2016). *Introduction: Towards a History of Ignorance*. Leiden :Brill.fke

Extended Abstract

Communication is one of the most fundamental natural human needs, shaped by an individual's character, background, and cultural environment. This study analyzes the communication styles and agendas of "ignorant" individuals, often associated with negative connotations in society, and the impact of these actions on social dynamics. Drawing on definitions by writers and thinkers such as Milan Kundera and Faust, it attempts to construct a profile of the ignorant, discussing how ignorance is reflected in the communication process and how it creates a communication environment known as "arrogant noise."

Ignorance, in its classical sense, means not only being illiterate but also actively resisting knowledge, learning, and therefore change. Milan Kundera defines ignorance not as "being nothing," but as "having nothing to do with knowledge," indicating that it is a state of alienation and unconsciousness. From this perspective, the ignorant individual is considered a pedagogical

and sociological phenomenon; they distance themselves from the reality that knowledge is a social construct, positioning themselves both within and on the fringes of the social structure. Ignorance, a problem of philosophy since ancient Greece, represents a lack of self-awareness, which is the beginning of wisdom, as in Socrates' statement, "I know that I know nothing." Conversely, the ignorant person is someone who believes they know something even though they do not, and this misplaced self-confidence leads them to arrogance and hostility towards knowledge. This situation directly determines the nature of their communicative actions.

When the anatomy of ignorance is examined, a series of negative character traits frequently associated with it emerge. Primarily, arrogance is the most prominent of these. Ignorance brings with it a profound sense of arrogance. The individual develops an arrogant attitude to mask the inferiority resulting from their lack of knowledge and to feel privileged. At the same time, a lack of manners and experience brings with it a lack of empathy and selfishness. The ignorant individual often exhibits a character trapped within their own shallow world, struggling to respect the rights, thoughts, and feelings of others. One of the most significant aspects is their reluctance to learn. Learning requires a certain amount of mental effort, and the ignorant individual consciously chooses to reject learning and knowledge because they don't want to strain their brains. This becomes a way of life, even a "style." Furthermore, because ignorance means escaping the burdensome responsibilities of social life, the ignorant individual may find this situation pleasurable.

Ignorant individuals also have a need for communication, but this process cannot occur effectively because they lack knowledge. Their communication environment can be described as "arrogant noise." Meaningless and shallow content is the primary factor shaping this concept. Their communication agenda is limited to motivational and simple topics that do not challenge mental capacity. Substantive, abstract, or social issues do not interest them.